

סוכה דף כג

העושה סוכתו בראש העגלה או בראש הספינה - כשרה, ועולין לה ביום טוב.
שיוך המשנה לדעת תנא מסויים: מני מתניתין? רבי עקיבא היא. דתניא: **העושה סוכתו בראש הספינה, רבן גמליאל פוסל ורבי עקיבא מכשיר. מעשה ברבן גמליאל ורבי עקיבא שהיו באין בספינה, עמד רבי עקיבא ועשה סוכה בראש הספינה. למחר נשבה רוח ועקרתה. אמר לו רבן גמליאל: עקיבא, היכן סוכתך?**

העושה סוכתו בראש הספינה

	רבן גמליאל	רבי עקיבא
לפי הברייתא	פסולה	כשרה

לפי אביי

	רבן גמליאל	רבי עקיבא
אינה יכולה לעמוד ברוח מצוייה דיבשה	פסולה	פסולה
יכולה לעמוד ברוח שאינה מצוייה דיבשה	כשרה	כשרה
יכולה לעמוד ברוח מצוייה דיבשה ואינה יכולה לעמוד ברוח מצוייה דים (או ברוח שאינה מצוייה דיבשה)	פסולה סוכה דירת קבע בעינן, וכיון דאינה יכולה לעמוד ברוח מצוייה דים - לא כלום היא	כשרה סוכה דירת עראי בעינן, וכיון דיכולה לעמוד ברוח מצוייה דיבשה - כשרה

או על גבי גמל כו'.

שיוך המשנה לדעת תנא מסויים: מתניתין מני - רבי מאיר היא. דתניא: **העושה סוכתו על גבי בהמה, רבי מאיר מכשיר ורבי יהודה פוסל.**

	רבי מאיר	רבי יהודה
העושה סוכתו על גבי בהמה	מכשיר	פוסל
הטעם	הא נמי מדאורייתא מחזא חזיא, ורבנן הוא דגזרו בה	חז פסקת תעשה זק שפעת ימים - סוכה הראויה לשבעה - שמה סוכה, סוכה שאינה ראויה לשבעה - לא שמה סוכה
עשאה לבהמה דופן לסוכה	פוסל	מכשיר
דברי ר' מאיר בברייתא אחרת	כל דבר שיש בו רוח חיים אין עושין אותו לא דופן לסוכה, ולא לחי למבוי, ולא פסין לביראות, ולא גולל לקבר. משום רבי יוסי הגלילי אמרו: אף אין כותבין עליו גיטי נשים	
הטעם	אביי - שמא תמות	רבי זירא - שמא תברח

הצעה ראשונה

	אביי אמר שמא תמות	ר' זירא אמר שמא תברח
פיל קשור	כשרה - דאי נמי מיית - יש בנבלתו עשרה	כשרה - כי לא יכול לברוח
פיל שאינו קשור	כשרה דאי נמי מיית - יש בנבלתו עשרה	פסולה - כי יכול לברוח

קושי על הצעה זו: למאן דאמר גזרה שמא תמות ניחוש שמא תברח!

הצעה שנייה

פיל שאינו קשור	אביי אמר שמא תמות פסולה (כי גם צריך לחשוש שמא תברח)	ר' זירא אמר שמא תברח פסולה
בהמה קשורה	פסולה – חוששים שמא תמות	כשרה – לא יכולה לברוח

קושי על הצעה זו: ולמאן דאמר גזרה שמא תברח ניחוש
תירוץ: מיתה לא שכיחא

קושיות לפי אביי ור' זירא – למה לא אסור מעיקר הדין?

קושי 1: והאיכא רווחא דביני ביני!

תירוץ: דעביד ליה בהוצא ודפנא

קושי 2: ודלמא רבעה!

תירוץ: דמתיחה באשלי מלעיל

קושי על תירוץ זה: ולמאן דאמר גזרה שמא תמות נמי, הא מתיחה באשלי מלעיל!

תירוץ: זמנין דמוקים בפחות משלשה סמוך לסכך וכיון דמייתא - כווצא, ולא אדעתיה

קושי על אביי ותפיסתו שר' מאיר חושש שמא תמות ור' יהודה לא: ומי אמר אביי רבי מאיר חייש למיתה
ורבי יהודה לא חייש? והתנן:

בריתא	משנה	הסתירה
הרי זה גיטיך שעה אחת קודם מיתתי – אסורה לאכול בתרומה מיד	בת ישראל שנשאת לכהן, והלך בעלה למדינת הים - אוכלת בתרומה בחזקת שהוא קיים	הסתירה
הא - רבי יהודה, דחייש למיתה	הא - רבי מאיר דלא חייש למיתה	פתרון הסתירה על ידי אביי
רבי יהודה ורבי יוסי שמעון אוסרין	הלוקח יין מבין הכותים, אומר: שני לוגין שאני עתיד להפריש - הרי הן תרומה, עשרה מעשר ראשון, תשעה מעשר שני, ומיחל ושותה מיד, דברי רבי מאיר	מניין לאביי שכך שיטותיהם
רבי מאיר חייש למיתה	ורבי יהודה לא חייש למיתה	כתירוץ לקושי מהפכים דברי אביי בפתרון התסירה
רבי מאיר פוסל	רבי יהודה מכשיר	חיזוק לפתרון מהברייתא עשאה לבהמה דופן לסוכה